

Beskaffenhed, man har faaet fra Hr. Statskonsulent Sørensen, vil man ønske yderligere Oplysninger; jeg kunde for øvrigt godt kritisere det Svar, Statskonsulenten har givet; jeg synes ikke, det er et tilfredsstillende Svar fra en Embedsmand, naar han faar en telegrafisk Forespørgsel; men det er jo en Sag for sig. Statskonsulenten har altsaa faaet et Spørgsmaal, og han har svaret, at han havde Betæneligheder, men ikke havde Materiale ved Haanden til at begrunde disse Betæneligheder. Men nu er han i Washington, nu kan han begrunde Betænelighederne, og Svaret kan den høje Rigsdag faa, inden man behøver at gennemføre Lovforslaget. Det er det, jeg har henstillet til den højtærede Landbrugsminister, og det forekommer mig, at det var saa uhyre simpelt at imødekomme dette Ønske. Jeg forstaaer imidlertid, at den højtærede Landbrugsminister ikke ønsker at imødekomme det, og jeg kan ikke se dette som andet end Udtryk for, at den højtærede Landbrugsminister i og for sig ikke ønsker at faa besvaret det Spørgsmaal, som han selv har været med til at fremme ved at sende den telegrafiske Forespørgsel til Hr. Sørensen.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg tror, at alle maa være enige om, at naar man retter et Spørgsmaal til en eller anden, maa man have nogen Grund til at formode, at Svaret paa dette Spørgsmaal kan tjene til Belysning af et eller andet. Hvis man ikke har Tro til, at Svaret giver en saadan Belysning af Sagen, mener jeg ikke, der er Grund til at rette Spørgsmaalet, og efter de Udtalelser, som er faldet her fra de forskellige Ordførere — ogsaa fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds —, forekommer det mig, at vi alle er enige om, at vi ikke vil faa et Svar, der vil faa nogen Betydning, fordi alle vel er enige om at mene, at der ikke vil komme Oplysninger udover det, vi allerede ved om Stillingen i de forskellige Lande. Derfor finder jeg det unødvendigt at stille et saadant Spørgsmaal. Men hvis det absolut ønskes, er det selvfølgelig ikke min Mening — det kunde aldrig falde mig ind — at nægte det høje Ting at rette et saadant Spørgsmaal til Statskonsulenten. Naar vi imidlertid alle er enige om, at der ikke kan fremkomme noget nyt, forstaaer jeg blot ikke, at der skulde være Grund til at spørge Statskonsulenten paa ny.

Hauch: Det gør mig dog noget ondt, at den højtærede Landbrugsminister ikke

kan forstaa, at der her er en Forskel. Den ene Side af Sagen er, om man tror, at det Svar, man faar, og som kommer tidsnok, vil faa Indflydelse paa Afgørelsen af Spørgsmaalet. Den anden Side af Sagen er, at gennemfører man nu Loven efter de Principper, som den højtærede Minister tilraader, faar man aldrig et Svar, og saa vil man altsaa kunne blive ved at sige, at dersom man havde faaet dette Svar, vilde man maaske have taget en anden Stilling til Sagen. At den højtærede Minister ikke kan se Forskellen paa disse to Ting og ikke er i Stand til at se Værdien af, at man faar et saadant Svar og faar fuld Klarhed over et Spørgsmaal som dette, der godt kan give Anledning til noget Vrøvl, gør mig ondt. Men jeg skønner, at der ikke er nogen Vej frem, og jeg skal derfor ikke stille Forslag om Udvalg; jeg ser ikke, at det kan føre til noget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Fredag den 13. Marts Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 401 af 9. Juli 1920 om Fiskerilaan.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 316 af 2. Juni 1917 om Saltvandsfiskeri.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 126 af 28. April 1916 om offentligt Tilskud til Læge- og Sygebefordringskasser paa Færøerne.

5) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov for Færøerne om Fiskerilaan af 30. Januar 1923.